

Příloha P.162

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Územní plán je koncepčním dokumentem, který v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury. Míra podrobnosti, v jaké územní plán tuto koncepci řeší, plyne z § 43 odst. 3 stavebního zákona. Dle tohoto ustanovení územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje, s politikou územního rozvoje a s územním rozvojovým plánem. Nesmí však obsahovat podrobnosti náležející regulačnímu právu nebo územním rozhodnutím. Koncepční povahu územního plánu potvrzuje také judikatura správních soudů (rozsudky NSS ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 17/2015-41, nebo ze dne 22. 8. 2019, č. j. 7 As 206/2018-79). Z judikatury dále plyne též to, že míra konkrétnosti v případě rozsáhlé územní dokumentace, což se nepochybně týká také MPP, může být nižší oproti územnímu plánu malého celku (rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2011, č. j. 8 Ao 6/2011-87). V případě tak rozsáhlého území, jako je území Prahy, je potřebné, aby koncepce byla spíše obecná, neboť se musí vypořádat se všemi jevy, které musí MPP dokázat pokrýt.

Základní koncepce plyne z deseti tezí vymezených v čl. 10 MPP, jež formulují hlavní východiska pro stanovení urbanistické koncepce, koncepce krajiny a koncepce veřejné infrastruktury (čl. 9 až 13 MPP). Na to navazuje podrobnější popis jednotlivých koncepcí ve čl. 14 až 34 MPP. Obecnost není z definice pojmu tezí jejich deficitem, ale charakteristickou vlastností, která přímo souvisí s rozsáhlostí regulovaného území a širokým záběrem MPP jako takového. Konkrétní regulace následně vyplývají ze stanovených pravidel pro jednotlivé lokality a plochy v MPP [zejména čl. 35 a násl. (regulativy vázané na lokalitu) a čl. 78 a násl. MPP (regulativy vázané na plochu)]. Celková koncepce počítá s hierarchickým uspořádáním od základní koncepce přes jednotlivé koncepce krajiny, města, urbanistické, veřejné infrastruktury a jejich dílčí části až po detailní (v měřítku územního plánu) vymezení a popis území, lokalit, ploch a jejich charakteru spolu s podmínkami pro jeho zachování nebo zlepšení stavu vyjádřené v podmínkách prostorového uspořádání, způsobu a míry využití.

Základní desítka tezí definovaná čl. 10 MPP je následující: (1) dostřednost, (2) historické město, (3) modernistické město, (4) městská příroda, (5) Vltava, (6) krajinné rozhraní a otevřená krajina, (7) výšková regulace a potenciál, (8) nové mosty, propojení a paralely, (9) veřejná prostranství a (10) transformace jako zlepšení kvality městské krajiny. S těmito tezemi korespondují čtyři základní koncepční principy vymezené v čl. 9 odst. 1 MPP: návrat ke středu, vrstvené město, stabilita prostředí, potenciál a nové možnosti. Základní teze určují ochranu stávajících historických (kulturních) a krajinných (přírodních) hodnot a vytvářejí podmínky pro jejich vyvážený rozvoj (pojímáný jako zlepšování stavu) a pro vznik hodnot nových. V podrobnostech viz odkazované články MPP a také příslušné části kapitoly 9 textové části odůvodnění *Komplexní zdůvodnění navrhovaného řešení*, které obsahují vysvětlení jednotlivých tezí a navazující základní principy regulace a jejich vysvětlení.

MPP tedy obsahuje koncepci, která v návaznosti na úpravu obsaženou v § 43 stavebního zákona odpovídá souvislostem a podrobnostem území hlavního města a které stanovuje koncepční východiska zcela přiměřeně s ohledem na rozsah jevů řešených MPP.